

Sygn. akt I ACa 2570/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Beata Kurdziel

Protokolant: Michał Góral

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 listopada 2023 r. w Krakowie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko J. K. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 25 maja 2023 r., sygn. akt I C 838/21

oddala apelację;

zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego, wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie

w spełnieniu świadczenia pieniężnego, od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono do dnia zapłaty;

przyznaje na rzecz adwokata P. D. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kielcach kwotę 4.050 zł brutto (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I ACa 2570/23

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 9 listopada 2023 r.

Pozwem wniesionym 29 marca 2021 roku powód A. K. domagał się zasądzenia od pozwanej J. K. (1) na swoją rzecz kwoty 112 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia pozwu do dnia faktycznej zapłaty oraz orzeczenie o kosztach wg norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że 31 października 2006 roku sprzedał lokal wpisany do KW nr (...) na rzecz E. C. (1), a część środków uzyskanych z tego tytułu w kwocie 112 500 zł została przekazana na rachunek bankowy

pozwanej, której te środki finansowe posłużyły do zakupu oraz remontu nieruchomości oznaczonej w KW nr (...). W dniu 21 listopada 2016 roku strony zawarły umowę majątkową małżeńską, na mocy której wyłączyły wspólność ustawową małżeńską. Nieruchomość (...) stanowi wyłączną własność pozwanej, na której obecnie zamieszkuje powód, lecz pozwana chce go eksmitować. Powód argumentował, iż w związku z zakupem przedmiotowej nieruchomości przez pozwaną i pracami remontowymi sfinansowanymi ze środków strony powodowej doszło do jego zubożenia, a po stronie pozwanej do jej wzbogacenia (dzięki środkom finansowym powoda pozwana zaoszczędziła wydatek we własnym majątku na zakup nieruchomości i podwyższenie standardu, zatem aktywa pozwanej wzrosły).

W odpowiedzi na pozew pozwana J. K. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana zaprzeczyła, iż przeznaczyła jakiekolwiek środki finansowe pochodzące od powoda na zakup przedmiotowej nieruchomości. Przyznała, iż faktycznie na jej rachunek bankowy wpłynęła kwota, za którą powód sprzedał swoje mieszkanie, jednakże kwota ta została mu zwrócona w niedługim czasie, w całości. Jednocześnie podniosła zarzut przedawnienia dochodzonych przez powoda roszczeń.

Wyrokiem z 25 maja 2023 roku Sąd Okręgowy w Kielcach oddalił powództwo (pkt 1); przyznał adwokatowi P. D. z Sum Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Kielcach kwotę 6 642 zł, tytułem wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu (pkt 2) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5 417 zł, tytułem kosztów procesu (pkt 3).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 17 września 2005 roku pomiędzy K. D. i M. D. a J. W. została zawarta umowa darowizny, na mocy której darczyńcy K. D. i M. D. nieodpłatnie przekazali na rzecz obdarowanej J. W. kwotę 60 000 zł. Rodzice pozwanej posiadali pieniądze ze sprzedaży latem 2005 roku gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości L. gmina C. za cenę 250 000 zł.

W 2006 roku strony postępowania planowały zawrzeć małżeństwo oraz wspólnie zamieszkać. Od 1991 roku pozwany był obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz córki U. N. i miał zadłużenie alimentacyjne.

W dniu 4 września 2006 roku pomiędzy małżonkami A. G. i S. G. a A. K. w formie aktu notarialnego została zawarta umowa zamiany polegająca na tym, że A. K. należące do niego własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni użytkowej 64,80 m⁽²⁾, położonego w K. przy ul. (...) przeniósł na rzecz A. i S. małżonków G., a jednocześnie A. G. należące do niej prawo własności lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni użytkowej 50 m⁽²⁾, położonego w K. przy(...) wraz z prawem współwłasności części wspólnych budynku i prawem użytkowania wieczystego części gruntu pod budynkiem przeniosła na rzecz A. K.. Z tytułu różnicy w wartościach lokali, powód otrzymał 36 277,69 zł, przy czym kwotę 14 693,25 zł przed zawarciem umowy zamiany, zaś kwotę 22 584,44 zł po uzyskaniu przez zobowiązanych kredytu bankowego na rachunek powoda w dniu 5 września 2006 roku.

W dniu 31 października 2006 roku pomiędzy A. K. i E. C. (1) w formie aktu notarialnego została zawarta umowa sprzedaży nieruchomości – lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni użytkowej 50 m⁽²⁾, położonego w K. przy (...), na mocy której E. C. (1) nabyła od A. K. za 125 000 zł prawo własności przedmiotowej nieruchomości wraz z udziałem w częściach wspólnych budynku i prawem użytkowania wieczystego części gruntu pod budynkiem.

W dniu 6 listopada 2006 roku E. C. (1) przelała na konto J. W. kwotę 112 500 zł z tytułu umowy sprzedaży z dnia 31 października 2006 roku. Następnego dnia, tj. 7 listopada 2006 roku J. W. wypłaciła całą kwotę z banku i przekazała A. K. w celu uregulowania jego zobowiązań, albowiem pozwany miał długi z tytułu zaciągniętych pożyczek oraz niespłaconych należności alimentacyjnych na rzecz córki pochodzącej ze związku nieformalnego.

W dniu 14 listopada 2006 roku pozwana zaciągnęła pożyczkę w wysokości 15 000 zł u swojego pracodawcy - (...) w K.. Spłaty pożyczki były potrącane z jej wynagrodzenia za pracę od grudnia 2006 roku do czerwca 2010 roku.

W dniu 14 listopada 2006 roku pomiędzy D. S. i J. W. w formie aktu notarialnego została zawarta umowa sprzedaży nieruchomości położonej we wsi W. nr (...), stanowiącą działkę o powierzchni 800 m⁽²⁾, na mocy której J. W. nabyła od D. S. za cenę 85 000 zł wyłączne prawo własności przedmiotowej nieruchomości. Cała kwota została uiszczona w formie gotówkowej z chwilą podpisania aktu notarialnego w obecności notariusza A. B.. Pozwana zapłaciła w.w. kwotę oraz dokonała remontu przedmiotowej nieruchomości ze środków pochodzących z pożyczki w kwocie 15 000 zł, oszczędności pozostałych po darowiźnie od K. D. i M. D. oraz ze środków otrzymanych z pierwszej raty w kwocie 75 000 zł z tytułu sprzedaży nieruchomości – własnościowego współdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni użytkowej 47,80 m⁽²⁾ położonego w K. przy ul. (...).

W dniu 21 listopada 2006 roku pomiędzy A. K. i J. W. w formie aktu notarialnego została zawarta umowa majątkowa małżeńska, na mocy której strony wyłączyły wspólność ustawową w przypadku zawarcia związku małżeńskiego.

J. W. i A. K. zawarli związek małżeński w dniu 2 grudnia 2006 roku. Pozwana przyjęła nazwisko dwuczłonowe. Wyrokiem z dnia 16 października 2020 roku w sprawie (...) Sąd Okręgowy w K. orzekł rozwiązanie małżeństwa stron przez rozwód z wyłącznej winy powoda A. K.. Wyrok uprawomocnił się dnia 6 kwietnia 2022 roku.

W dniu 19 grudnia 2006 roku pomiędzy J. K. (1) i P. C. w formie aktu notarialnego została zawarta umowa sprzedaży nieruchomości – własnościowego współdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni użytkowej 47,80 m² położonego w K. przy ul. (...), na mocy której P. C. nabył od J. K. (1) za 175 000 zł prawo własności przedmiotowej nieruchomości wraz z udziałami członkowskimi we Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.. Kupujący uiszczył w.w. kwotę w dwóch ratach – w listopadzie 2006 roku w wysokości 75 000 zł, a w grudniu 2006 roku w wysokości 100 000 zł.

Do chwili obecnej J. K. (1) posiada wyłączne prawo własności do nieruchomości położonej we wsi W. nr (...), stanowiącą działkę o powierzchni 800 m⁽²⁾, dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Sąd Okręgowy ustalił stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości Sądu zarówno od strony formalnej, jak i merytorycznej, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron postępowania. Czyniąc dalsze ustalenia w niniejszej sprawie w przedmiocie ewentualnego wystąpienia bezpodstawnego wzbogacenia Sąd oparł się na zeznaniach strony pozwanej dając wiarę jej zeznaniom i oceniając je jako logiczne, konsekwentne, wzajemnie się potwierdzające i uzupełniające z przedstawionymi dowodami rzeczowymi. W ocenie Sądu pozwana wykazała przekładając liczne dokumenty na potwierdzenie swoich zeznań, iż w całości samodzielnie opłaciła nabycie oraz wykonanie prac remontowych nieruchomości położonej we wsi W. nr (...) stanowiącą działkę o powierzchni 800 m⁽²⁾ bez wkładu od powoda. Sąd Okręgowy podkreślił, że pozwana faktycznie otrzymała od kontrahenta powoda E. C. (2) sporną kwotę 112 500 zł na rachunek bankowy, lecz jak wynikało z zaświadczenia banku oraz zeznań pozwanej, którym Sąd ten nie odmówił przymiotu wiarygodności, pozwana następnego dnia wypłaciła przedmiotową kwotę i przekazała ją powodowi na pokrycie jego zobowiązań pożyczkowych i alimentacyjnych. Zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego jak wynikało z materiału dowodowego w chwili realizacji umowy kupna-sprzedaży przedmiotowej nieruchomości pozwana dysponowała wystarczającą kwotą, aby pokryć w całości cenę jej nabycia w wysokości 85 000 zł, a później opłacić wykonanie prac remontowych.

Zeznania powoda A. K. Sąd I instancji uznał za niewiarygodne w zakresie źródła pochodzenia środków finansowych dla uiszczenia przez pozwaną spornej kwoty na rzecz D. S., albowiem powód w niniejszym postępowaniu nie przedstawił żadnych innych dowodów na wykazanie prawdziwości swoich twierdzeń. Co prawda wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka D. S., lecz przez cały okres trwania postępowania sądowego nie potrafił wskazać jego właściwego adresu zamieszkania ani adresu e-mail.

Co zaś do kwoty 112 500 zł, to sam powód wskazał konto pozwanej dla przelania na jego rzecz tej kwoty. To pozwany nie wyjaśnił, z jakich powodów kwota ta została przelana na konto pozwanej, skoro on sam posiadał własne konto. Jako prawdziwa dla Sądu I instancji jawi się więc wersja pozwanej, że powód chciał uniknąć zajęcia tej kwoty w związku ze

swoimi zobowiązaniami i dlatego została ona zgodnie z jego dyspozycją przelana na konto pozwanej, a już następnego dnia wypłacona w gotówce i przekazana do rąk powoda. Prawdziwość wersji pozwanej potwierdza przedstawione przez nią zaświadczenie z (...) Bank (...) SA. Pozwana wyczerpująco wykazała źródło pochodzenia posiadanych przez siebie pieniędzy – od rodziców, którzy sprzedali nieruchomości, z pożyczki pracowniczej oraz z zaliczki uiszczonej przez nabywców jej mieszkania. Treść zeznań pozwanej jest zbieżna z treścią dokumentów złożonych przez strony oraz zalegających w aktach (...), podczas gdy zeznania powoda okazały się gołosłowne. W pozwie wywodził on, że z dochodzonej kwoty oprócz ceny zakupu nieruchomości, pokrył ceny zakupu desek podłogowych i innych przedmiotów do nowo nabytego domu, powoływał się na przelewy, jednak nie załączył ich do pozwu. Przedstawiona przez niego historia rachunku za okres 1.09.2006 roku do 31.03.2007 roku również nie zawiera dowodów przelewów kwot opisanych w pozwie, np. 4 600 zł na zakup desek podłogowych. Powód był w okresie zawierania związku małżeńskiego z pozwaną dojrzałym i doświadczoneym człowiekiem. Strony zdecydowały się na zawarcie przed ślubem umowy majątkowej małżeńskiej. Powód niewątpliwie zdawał sobie sprawę ze swego położenia majątkowego i prawnego w nowo zawierającym małżeństwie. Bezpośrednie przesłuchanie powoda i pozwanej, obraz sytuacji powoda w tamtym czasie doprowadziły Sąd do wniosku, że nie jest możliwe aby powód przekazując na nowo zakupiony dom i jego remont tak znaczną kwotę, nie zabezpieczył odpowiednio swych interesów. W szczególności powstaje pytanie, skoro powód w całości pokrył koszt zakupu domu i w dużej części jego remontu, to z jakich przyczyn nie był on nabywcą tej nieruchomości, a wyłącznym właścicielem została pozwana. W piśmie z dnia 24 czerwca 2020 roku złożonym przez powoda, sam on przyznaje, że w tym czasie toczyło się wobec niego postępowanie komornicze. Powód w powołanym piśmie, sprzecznie z treścią swoich zeznań wskazywał, że już zaliczkę z tytułu zamiany mieszkań w kwocie 37 277,69 zł przeznaczył na zaliczkę na zakup domu, co jest wersją nieprawdziwą zważywszy na treść historii rachunku powoda, gdzie wpłynęła większa część tej sumy z tytułu zamiany mieszkań i została rozdysponowana w inny sposób niż wskazuje w piśmie powód. W piśmie tym powód również wskazywał, że oprócz zakupu pierwszych artykułów do remontu domu, 112 500 zł przekazał na konto pozwanej. Tak więc powód przedstawiał różne wersje wykorzystania kwoty 112 500 zł. Powołane argumenty czyniły w ocenie Sądu Okręgowego zeznania powoda zupełnie niewiarygodnymi.

W tak ustalonym stanie faktycznym, w ocenie Sądu I instancji roszczenie dochodzone przez powoda na podstawie przepisu art. 405 k.c. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy wskazał, że powód nie wykazał, aby pozwana wzbogaciła się jego kosztem. W toku całego postępowania nie przedstawił materiału dowodowego, który potwierdzałaby jej zeznania, iż pozwana wykorzystwała sporną kwotę 112 500 zł w celu nabycia na wyłączną własność bądź remont nieruchomości położonej we wsi W. nr (...), stanowiącą działkę o powierzchni 800 m⁽²⁾, dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą nr (...). W przedmiotowej sprawie to pozwana przedstawiła materiał dowodowy, z którego wynika, iż faktycznie została jej przelana na konto bankowe sporna kwota 112 500 zł, która została uzyskana przez powoda ze sprzedaży mieszkania stanowiącego jego wyłączną własność, tj. lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni użytkowej 50 m⁽²⁾, położonego w K. przy (...), lecz następnego dnia pozwana wypłaciła sporną kwotę i oddała ją powodowi nie przeznaczając jej na nabycie przedmiotowej nieruchomości i dokonanie w niej prac remontowych.

Pozwana przedłożyła dowody, z których wynika, że dysponowała ona kwotą 85 000 zł potrzebną, aby nabyć na wyłączną własność nieruchomość położoną we wsi W.nr (...), stanowiącą działkę o powierzchni 800 m⁽²⁾, dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą nr (...), albowiem w chwili zawarcia umowy sprzedaży przedmiotowej nieruchomości posiadała ona środki finansowe pochodzące z umowy pożyczki w kwocie 15 000 zł, oszczędności pozostałe po darowiźnie od K. D. i M. D. oraz środki otrzymane z pierwszej raty w kwocie 75 000 z tytułu sprzedaży nieruchomości – własnościowego współdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni użytkowej 47,80 m⁽²⁾ położonego w K. przy ul. (...). Zdaniem Sądu posiadane przez pozwaną środki pozwalały również na późniejsze sfinansowanie wykonania prac remontowych na przedmiotowej nieruchomości.

W ocenie Sadu I instancji podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia o bezpodstawne wzbogacenie jest chybiony, albowiem na podstawie art.121 pkt 3 k.c. termin przedawnienia uległ zawieszeniu przez czas trwania małżeństwa K., które ustało dopiero na mocy prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 6 kwietnia

2022 roku. W związku z tym, w niniejszej sprawie Sąd był zobowiązany do dokonania kontroli merytorycznej przedmiotowego roszczenia, które w jej wyniku okazało się bezzasadne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód A. K., zaskarżając go w zakresie punktów I i III i zarzucając:

naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 299 k.p.c. poprzez odmowę wiarygodności zeznaniom A. K. co do losów gotówki w kwocie 112 500 zł wypłaconej z rachunku bankowego pozwanej w dniu 7 listopada 2006 r. przy jednoczesnym bezkrytycznym przyjęciu wiarygodności zeznań J. K. (1) przy pozornej tylko jej korelacji z dowodami z dokumentów przez nią przedstawionych oraz niezgodnie z zasadami doświadczenia życiowego wskazującymi, że w sytuacji w której strony decydują się razem na kupno domu, aby w nim razem zamieszkać, to starają się razem partycypować w tych kosztach a nie w ten sposób, że koszty te ponosi wyłącznie jedna strona a środki drugiej strony są wykorzystywane wyłącznie na jej osobiste potrzeby, a w sprawie Sąd ustalił, że to wyłącznie ze środków pozwanej zakupiła ona w dniu 14 listopada 2006 r. nieruchomości (...) i dokonała następnie jej remontu; z uwagi na wadliwą ocenę dowodu z przesłuchania stron Sąd oddalił roszczenie z uwagi na brak udowodnienia, a i zatem w/w błąd miał decydujący wpływ na treść wyroku,

w konsekwencji błędnej oceny dowodów brak rozpoznania istoty sprawy poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego na okoliczność ustalenia wartości nieruchomości w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze powyższe powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz przyznanie na rzecz pełnomocnika z urzędu adwokata P. D. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej A. K. z urzędu w postępowaniu odwoławczym oświadczając, że koszty te nie zostały uiszczone przez A. K. w żadnej mierze.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zarzuty apelacji sprowadzają się przede wszystkim do zarzutu niewłaściwej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym bezpodstawnej odmowy wiarygodności zeznaniom powoda, przy jednoczesnym uwzględnieniu jako wiarygodne zeznań pozwanej. W ocenie Sądu Apelacyjnego, ocena materiału dowodowego została dokonana przez Sąd I instancji zgodnie z zasadami określonymi w art. 233§1 k.p.c. W tym zakresie na wstępie wskazać należy, że ramy swobodnej oceny dowodów są wyznaczone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnego poziomu świadomości prawnej, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych, ważąc ich moc i wiarygodność, a ostatecznie odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Innymi słowy, sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału zachodzi tylko w razie zaistnienia dysharmonii pomiędzy materiałem dowodowym zgromadzonego w sprawie, a poczynionymi na jego podstawie wnioskami. Podważenie przeprowadzonej przez sąd oceny dowodów i poczynionych na tej podstawie ustaleń faktycznych wymaga skonkretyzowania i wykazania istoty zarzucanego uchybienia, a więc tego, w jaki sposób sąd naruszył zasady logicznego myślenia, doświadczenia życiowego lub konkretnymi wskazaniem prawa procesowego. Godzi się przy tym zaznaczyć, że z istoty wniosku z zeznań świadków lub stron, których treść jest wzajemnie sprzeczna, wynika konieczność odmówienia waloru wiarygodności co najmniej jednemu z tych źródeł dowodowych. Jeżeli zaś z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów, nawet w sytuacji, gdy z treści zgromadzonego w sprawie materiału da się wywieść równie logiczne wnioski, przeciwne do tych, które poczynił sąd.

Trafnie Sąd I instancji odmówił wiarygodności zeznaniom powoda. W pozwie wniesionym w niniejszej sprawie powód wskazywał, iż przelane na rachunek pozwanej, a stanowiące cenę za sprzedany przez powoda lokal położony w K. przy (...), pozwana przeznaczyła na pokrycie ceny za nieruchomość nabytą od D. S. (85.000zł), a pozostała część kwoty 112.500zł została zużyta na koszty remontu nabytej nieruchomości tj. zakup desek podłogowych, pieca CO, okien PCV i klepki parkietowej. Powyższe twierdzenia uznać należy za całkowicie nieudowodnione. Z materiału dowodowego, w tym zaświadczenia z (...) (k. 72) wynika, że rzeczywiście nabywczyni mieszkania powoda przelała część ceny w wysokości 112.500zł na rachunek bankowy pozwanej. Kwota ta została jednakże wypłacona przez pozwaną następnego dnia i – co wynika z wiarygodnych zeznań pozwanej- przekazana powodowi. Istotne jest przy ocenie wiarygodności zeznań powoda, iż przedstawiane przez niego wersje, czy to w samym pozwie, czy w dalszych pismach procesowych oraz w toku przesłuchania różnią się między sobą, co zostało szczegółowo omówione przez sąd I instancji. Powyższa okoliczność już sama w sobie budzi wątpliwości co do wiarygodności zeznań powoda. Podkreślić należy również, iż w toku sprawy rozwodowej, której akta zostały dołączone do niniejszej sprawy, A. K., słuchany w charakterze strony na rozprawie w dniu 1 października 2021r. podał, iż część kwoty 112.500zł zachował w gotówce i zadatkował na dom, czego dowodem jest stwierdzenie w akcie notarialnym, że powód te pieniądze przekazał. Z tych pieniędzy powód miał także kupić samochód (...) który został zarejestrowany na powódkę. Przedstawiona wyżej wersja różni się zatem od wersji przedstawianej w niniejszej sprawie, w której powód wskazywał, iż całość kwoty 112.500zł zużyta została na zakup domu oraz prace remontowe. Ponadto, jako decydująca za uznaniem zeznań powoda za niewiarygodne jest ich sprzeczność z zasadami doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania. W sytuacji, gdyby zamiarem stron był wspólny zakup domu, to oczywistym jest, że powód zabezpieczyłby swoje interesy, tym bardziej, iż wskazywał, że cała cena za nieruchomość zapłacona została z jego majątku. Całkowicie sprzeczne z doświadczeniem życiowym jest, aby osoba która faktycznie płaci cenę za zakup nieruchomości godziła się, aby formalnie nieruchomość ta stanowiła własność osoby trzeciej. Zauważyć należy, że w momencie zakupu nieruchomości położonej we wsi W. nr(...), powód i pozwana nie były formalnie małżeństwem, interesy powoda nie były zatem w żaden sposób chronione. Takie działania, dokonywane, jak wskazuje Sąd I instancji, przez osobę dojrzałą i doświadczoną, są całkowicie nieracjonalne, co przemawia za niewiarygodnością zeznań powoda. Jednocześnie, w sprawie zgromadzony został materiał dowodowy wykazujący, iż pozwana posiadała w momencie zakupu przez siebie nieruchomości środki na pokrycie całości ceny w kwocie 85 000 zł. Posiadała bowiem środki darowane jej przez rodziców (darowizna wykazana została k. 84) , środki uzyskane z tytułu pożyczki w zakładzie pracy na podstawie umowy z listopada 2006r. (dokument dotyczący zaciągnięcia przez powódkę pożyczki na zakup domu - k. 81), a dodatkowo nabywca mieszkania sprzedanego przez pozwaną w dniu 19 grudnia 2006r. przed zawarciem umowy uiścił na rzecz pozwanej zaliczkę w wysokości 75.000zł (akt notarialny z 19.12.2006r. – k. 82-83). Wobec powyższego zeznania powódki dotyczące zapłaty przez nią ceny za zakup nieruchomości położonej we wsi W. ze środków stanowiących jej majątek osobisty uznać należy za przekonywujące i spójne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Przebieg zdarzeń opisywanych przez powódkę potwierdza także treść aktu notarialnego z dnia 14 listopada 2006r. Rep.(...) (k. 10-11), z którego wynika, że kupującym jest wyłącznie pozwana, a jednocześnie brak w nim jakichkolwiek zapisów (do których odwoływał się powód w sprawie rozwodowej), o zapłacie ceny przez powoda. Ustosunkowując się do zarzutów podniesionych w apelacji, wskazać należy, iż rzeczywiście z zaświadczenia(...) w K. z dnia 1 marca 2022r. nie wynika, w jakiej dacie powódcę przekazane zostały środki pochodzące z pożyczki. W zaświadczeniu tym wskazano jednakże, że pożyczka była zaciągnięta w listopadzie 2006r. na zakup domu, co w powiązaniu z zeznaniami powódki daje podstawy do przyjęcia, iż kwota 15.000zł została przeznaczona na pokrycie ceny za zakup nieruchomości na podstawie umowy z dnia 14.11.2006r. Brak odnotowania w akcie notarialnym z dnia 19 grudnia 2006r., dotyczącym sprzedaży przez pozwaną mieszkania położonego w K. przy ul. (...), dokładnej daty przekazania zaliczki, nie podważa wersji pozwanej, że zaliczka ta została przekazana w takim czasie, że zapłacono z niej część ceny za zakup działki. Niesporne jest, że powódka sprzedała mieszkanie w bliskiej korelacji czasowej z zakupem nieruchomości zabudowanej domem, co uzasadnia wniosek, że sprzedaż mieszkania odbyła się w celu uzyskania środków na kupno domu i jego remont. Dodatkowo, z aktu notarialnego z dnia 19.12.2006r. wynika fakt przekazania powódcę kwoty 75.000zł przed zawarciem samej umowy, co w sposób logiczny łączy się z treścią zeznań powódki.

Wreszcie za Sądem I instancji wskazać należy, że pozwany nie przedstawił żadnych dowodów dotyczących przeznaczenia środków stanowiących jego majątek na zakup desek i klepki podłogowej, zakup pieca Co i okien.

Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne ustalenia dokonane przez Sąd I instancji.

W świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie, brak było podstaw do uwzględnienia powództwa. Powód nie wykazał bowiem, aby pozwana wzbogaciła się bezpodstawnie jego kosztem. Niewykazanie żądania co do zasady uzasadniało nieprzeprowadzanie przez sąd I instancji dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia aktualnej wartości nieruchomości.

Wobec powyższego, apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98§1, 1¹ i 3 k.p.c., zasądając od powoda jako strony przegrywającej spór na tym etapie na rzecz pozwanej kwotę 4.050 zł z odsetkami, stanowiącą wynagrodzenie pełnomocnika, obliczone na podstawie §2 pkt 6 w zw. z §10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie. O kosztach pełnomocnika powoda z urzędu orzeczono jak w punkcie 3 na podstawie §2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, przy zastosowaniu stawki wynikającej z §2 pkt 6 w zw. z §10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.